

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. S.**, o podání žalobce ze dne 4. 2. 2009, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2009, č. j. 1 Nc 2/2009 – 12,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byl odmítnut jeho návrh ze dne 4. 9. 2009. Tento návrh postrádající zákonem stanovené náležitosti nebyl ani po výzvě krajského soudu stěžovatelem doplněn ani opraven a v řízení tak nebylo možno pro tento nedostatek pokračovat.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že citované usnesení Krajského soudu v Ostravě, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozhodnutí kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, bylo stěžovateli řádně doručeno do vlastních rukou, oproti jeho podpisu na doručence předmětné zásilky, dne 26. 10. 2009. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost u Okresního soudu v Ostravě, byť za soud, jemuž je návrh adresován, použil označení „ke krajskému soudu“. Okresní soud v Ostravě toto podání poté přípisem zn. 55 Nc 750/2009 ze dne 6. 11. 2009 postoupil Krajskému soudu v Ostravě, jemuž byl přípis spolu s kasační stížností podle prezenčního razítka doručen krátkou cestou dne 12. 11. 2009.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci pondělí 26. 10. 2009 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 9. 11. 2009. Kasační stížnost tak měla být stěžovatelem podána u Krajského soudu v Ostravě nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 9. 11. 2009, aby lhůta pro její podání byla zachována. Krajskému soudu byla kasační stížnost stěžovatele doručena až dne 12. 11. 2009, tedy po marném uplynutí zákonné lhůty.

Stěžovatel totiž podal kasační stížnost, byť byl poučen o nutnosti jejího podání prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a tedy v rozporu s tímto poučením, u věcně nepřislušného Okresního soudu v Ostravě, jenž není součástí soustavy soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Tento postup stěžovatele je však nesprávný a jde k jeho tíži. Nejvyšší správní soud zde zdůrazňuje, že není povinností nepřislušného soudu sledovat lhůtu pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí jiného soudu.

Pokud poté Okresní soud v Ostravě jeho podání do pondělí 9. 11. 2010 nedoručil či neodeslal resp. nepředal k poštovní přepravě (učinil tak až doručením dne 12. 11. 2009 krátkou cestou – č. l. 37 soudního spisu) příslušnému soudu, kterým je soud, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž zákon se stejnými důsledky akceptuje také podání přímo k Nejvyššímu správnímu soudu (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 51/2007 - 55 ze dne 18. 12. 2008), nelze kasační stížnost stěžovatele považovat za včasné podanou.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu